

V. В. „Съзнание“ е стоял винаги на своята висота и е изразявал винаги вѣрно исканията и възжеланията на БУС съ всички. Той е любимъ органъ на грамадното съюзно мнозинство, на което особено попада енергичния езикъ, наложено отъ силнитѣ атаки срещу съюза, идещи отъ разни страни.

VI. Никое изключване на съюзни членове направо отъ дружествата или по решение на Комитета не е ставало безъ предварителна анкета. То е ставало винаги за грубо нарушение на съюзната дисциплина и на съюзния моралъ отъ провиненитѣ и не може да бжде отмѣнявано, освенъ, когато изключенитѣ проявятъ едно искрено съзнание за своята вина. Това отмѣнение ще стане съ конгресно решение. Що се отнася до искането да се отмѣни практиката, щото членоветѣ на Управителния комитетъ да посещаватъ дружествата и да говорятъ задължително въ тѣхнитѣ заседания и конференции, то не само нѣма да се приеме, но се налага да се взематъ още по-опредѣлени конгресни решения, за да се разшири и приложи повсемѣстно. Това ще донесе не „диктатура“ въ Съюза, а пълна свѣтлина у всички съюзни членове за неговитѣ действителни цели, задачи и постижения, и, вмѣсто разстройство, ще създаде истинско сцѣпление въ неговитѣ редове. Посещенията на дружествата отъ избранитѣ съюзни ръководители трѣбва да се желае, а не да се отрича и то не противоречи на никакви уставни положения.

VII. Взаимното довѣрие въ Съюза се създава не съ насаждане на подозрения и съ произходещия отъ тѣхъ контролъ, а съ честно и искрено желание за пълно и искрено сътрудничество на всички. За да се стигне до това, трѣбва, преди всичко, да не се създаватъ „течения“ въ Съюза и разни тайни организации, предназначени да налагатъ домогванията на тѣзи течения. Трѣбва да се спратъ всѣкакви отдѣлни печатни органи на тѣзи течения, защото страницитѣ на съюзния органъ сж били винаги отворени за всички мисли, изразени въ прилични и съ достоинство написани статии. Когато се премахнатъ предварително печатниятъ органъ и тайната организация вжтрѣ въ съюза на „неутралистическото течение“ и се поиска влизане на неговитѣ представители въ управителното тѣло на съюза не за контролъ, а за честно и лоялно сътрудничество, тогава това влизане ще последва отъ само себе. Колкото за участие на течението съ неговъ човѣкъ въ постоянното присѣствие и въ редакцията, това е въпросъ не на политика, а на нужда. Щомъ двама платени хора отъ комитета и единъ редакторъ на съюзния органъ сж достатъчни да изпълнятъ за сега нуждитѣ на организацията, увеличението на тѣхния брой е излишно обременение на съюзния бюджетъ. То би могло да стане въ бждеще, когато нуждитѣ го наложатъ. Колкото за лицата, които ще заематъ тѣзи длѣжности, това е дѣло на конгреса и той го разрешава въ свръзка съ подходността и годността, а не въ връзка съ нуждитѣ на „течения“.

Излагайки това, комитетътъ заключава, че е готовъ да направи всичко възможно, за да примири „неутралистическото течение“, което първо е дигнало знака на вътрешната разпра, но въз основа на голѣмия принципъ — събиране за сътрудничество, а не за контролъ и